ایران

• سه‌شنبه ۱۹ آبان ۱۴۰۵
• ۳۰ جمادی‌الاول ۱۴۴۸
• ۱۰ نوامبر ۲۰۲۶
• سال سی‌ودوم
• شماره ۹۱۷۱
• (۴ صفحه مجازی) +۱۲ صفحه
• قیمت در سراسر کشور: ۲۰۰۰۰ تومان

Iran Newspaper

ISSN1027-1449
Keytitle: IRAN (Tehran)
irannewspaper.ir

چرا پایتخت هنوز برای مواجهه با باران آمادگی کافی ندارد

آب‌گرفتگی کابوس تکراری تهران

گفت‌وگو با رئیس مرکز مدیریت بحران استانداری تهران

حریم رودخانه‌ها خط قرمز مدیریت شهری شود

۸ ۹

رئیس جمهوری با اشاره به دستور رهبری برای پایان دادن به وضعیت «نه جنگ، نه صلح»:

با عزت گفت‌وگو می‌کنیم؛ تسلیم زور نمی‌شویم

منطق حکم می‌کند اگر می‌توانیم حق خود را با گفت‌وگو بگیریم، خودمان را درگیر جنگ نکنیم؛ اما در مقابل زور و قلدری هم تسلیم نخواهیم شد

۲

عارف با انتقاد از تداوم برخی محدودیت‌ها در صدور گواهینامه رانندگی برای زنان:

نباید مسائل فرهنگی را وارد مسائل امنیتی کنیم

عکس: fvpresident.ir

۲

رئیس جمهوری آمریکا از دیدار با همتایان چینی و روسی به دنبال چیست؟

ترامپ در جست‌وجوی راه نجات

در شرایطی که دولت ترامپ با افزایش فشارهای سیاسی داخلی، کاهش محبوبیت عمومی و انتقادها از عملکرد اقتصادی و سیاست خارجی خود مواجه است، پیشبرد ابتکارهای دیپلماتیک در سطح بین‌المللی می‌تواند تلاشی برای مدیریت این فشارها و تقویت موقعیت سیاسی او باشد.

۵

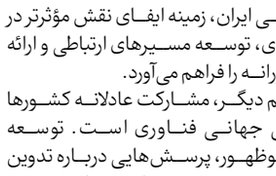
سالانه معادل یک میلیارد بشکه نفت خام، انرژی در کشور هدر می‌رود

ردیابی هسته‌های ناکارآمد چرخه انرژی

۷

گزارش رونمایی کتاب «پنج راهبرد رهبر شهید در هندسه سیاست خارجی» در خبرگزاری ایرنا

پیوند دیپلماسی عملی و نظری

۳

گزارشی از فیلم مستند «درختان کهنسال ایران» به روایت شهاب حسینی

پناه می‌برم به درخت‌ها از آدم‌ها

۱۲

از مزرعه تا سفره زنجیره‌ای که باید کامل باشد

نان خوب را چطور بشناسیم؟

۱۱

صفحات اینترنتی روزنامه ایران را بخوانید

نجیب اغلو در کتاب «قاب بستن نگاه خیره در کاخ‌های عثمانی، صفوی و گورکانی» نظریه کاخ اسلامی را به چالش می‌کشد
سه سنت معماری
۱۳

ام هیرو۲، تانک و پیکاپ استار خودروهای مناسب سفر که به تازگی وارد بازار شدند
تب خودروهای آفرودی بالا گرفت
۱۴

رئیس شعبه ۱۵ دادگاه عمومی و حقوقی رشت در گفت‌وگو با «ایران»:
وظیفه قاضی، کشف حقیقت از میان تعارضات است
۱۵

«ایران» ضرورت بازتعریف جایگاه پیشکسوتان در ساختار مدیریتی ورزش را بررسی می‌کند
تراژدی خانه‌نشینی سرمایه‌ها
۱۶

پایان ترامپیسم؟! (۱)

سید عطاءالله مهاجرانی

تاکر کارلسون که از نزدیکان ترامپ بود و در پویش تبلیغاتی ترامپ برای انتخابات ریاست جمهوری از ترامپ حمایت جانانه کرده بود در تفسیر شکست ترامپ و حزب جمهوری‌خواه در انتخابات میان دوره‌ای گفته است: «عصر ترامپ تمام شد!» دیگر مفسران نیز با تعابیر دیگر درباره پایان ترامپ سخن گفته‌اند و با تعبیر «اردک لنگ» که معمولاً پس از شکست یا ناکامی و درماندگی سیاستمداران از آن استفاده می‌شود، ترامپ را وصف کرده‌اند. «اردک لنگ» پیشینه قابل توجهی دارد. ترکیبی دارد که در ترامپ جمع شده است! در سال ۱۷۶۱ هوراس والپول به دوستش سر هوراس مان نوشت: «می دانی خرس و گاو و اردک چه تفاوتی دارند؟» در آن وقت به کسانی که در بازار بورس لندن ورشکست شده بودند، اردک لنگ می‌گفتند؛ برای اینکه اردک لنگ تنها می‌ماند. از گله اردک‌ها عقب می‌افتد. این اصطلاح انگلیسی از لندن به آمریکا کوچ کرد و کاربردش به قلمرو سیاست رسید. به سیاستمداران ناکام اردک لنگ گفتند. برای ترامپ پس از شکستش در مقابل جوزف بایدن در سال ۲۰۲۰ همین اردک لنگ را به کار بردند. روز پنجشنبه ۵ نوامبر در روزنامه مترو (که مجانی در ایستگاه‌های قطار لندن توزیع می‌شود) صفحه اول عکس در هم شکسته از ترامپ منتشر شد و نوشته بود: «ترامپ اردک لنگ!»

در مجلس نمایندگان آمریکا، نمایندگانی از حزب جمهوری‌خواه ترامپ را تهدید کرده‌اند که باید وزیر جنگ معیوب و محبوبش را بر کنار کند. این کار سابقه‌دارد. جرج بوش کوچک نیز پس از شکست انتخابات میان دوره‌ای درست یک روز بعد، دونالد رامسفلد را بر کنار کرد. رامسفلد همان وزیر جنگی بود که اشغال عراق و افغانستان را مدیریت کرد. گفته بود: «خداوند نفت ما را در سرزمین دیگران قرار داده است.» در انتخابات میان دوره‌ای سال ۲۰۰۶ همین ماجرایی که بر سر جمهوری‌خواهان و ترامپ آمد بر سر جرج بوش و حزب جمهوری‌خواه آمد و هر دو مجلس را از دست دادند. منتها جرج بوش نسبت به ترامپ با آداب و اصول سیاست در مکتب پدرش آشنا شده بود و آداب شکست را می‌دانست به همین دلیل درست فردای شکست، رامسفلد را بر کنار کرد. جنگ و اشغال عراق رأی دهندگان آمریکایی را مسأله دار کرده بود البته جنگ عراق تأثیری بر سفره آمریکایی‌ها و هزینه سوخت نداشت. عجیب است که ترامپ و مشاورانش درس نگرفتند. می‌گویند حیوانی اگر پایش توی سوراخی گیر کرد دیگر پا توی همان سوراخ نمی‌کند؛ اما ترامپ کرد.

تاکر کارلسون برای پایان ترامپیسم نکته‌ای کلیدی مطرح کرده است. البته این نکته در چهار نکته تفسیر جی دی ونس نیز دیده می‌شود:

«ترامپ شعار اول آمریکا را به اول اسرائیل تبدیل کرد. منافع دولت اسرائیل و نتانیاهو را بر منافع آمریکا ترجیح داد.»

جی دی ونس در روز پس از اعلام شکست بی‌سابقه جمهوری‌خواهان در توئیت مفصلی با اشاره به نظر سنجی‌ها برای شکست، چهار دلیل عمده مطرح کرد. در توئیت ونس صراحتی دیده می‌شود که بی‌سابقه است. به همین خاطر برخی نوشته‌اند این توئیت بدون مشورت و موافقت ترامپ نبوده است. در واقع هر دو خواسته‌اند به نحوی از اسرائیل فاصله بگیرند. اما توئیت تاریخی ونس:

دلیل واقعی شکست ما برای تقریباً همه آشکار است. یک نظرسنج دیگر — که یکی از باهوش‌ترین افراد در عرصه سیاست است که او را می‌شناسم — دیروز به من گفت که ما در نظرسنجی کلی (بدون در نظر گرفتن نامزدهای خاص)، با اختلاف ۱۳ واحد شکست خواهیم خورد. با اینکه پیش از سه‌شنبه حس خوبی نداشتم، اما حتی من هم از شنیدن این موضوع شوکه شدم. او در نظرسنجی‌هایش متوجه شده بود که بسیاری از رأی‌دهندگانِ ترامپ در سال ۲۰۲۴، خشمگین هستند و قصد دارند به دموکرات‌ها رأی دهند. او از آن دسته رأی‌دهندگانی که از ما روی‌گردان شده بودند پرسید چه چیزی باعث می‌شود دوباره به صف ما بازگردند. چهار پاسخ اصلی — که تقریباً شامل تمام پاسخ‌ها می‌شد — عبارت بودند از:

(۱) پایان دادن به جنگ،
(۲) تمرکز بر هزینه‌های زندگی/تورم،
(۳) اولویت دادن به آمریکا (شعار «اول آمریکا»)،
(۴) تغییر رابطه ما با اسرائیل. رأی‌دهندگان ما پای صندوق‌ها آمدند و چهار دلیل بالا همان دلایلی هستند که باعث شد بسیاری از آنها به دموکرات‌ها رأی دهند. این نتیجه‌گیری نظرسنجی‌ای است که پیش‌بینی‌اش کاملاً دقیق از آب درآمد. دلیل شکست ما، جنگ است. خودِ رئیس جمهوری هم دیشب همین را گفت. اگر می‌خواهید استدلال کنید که این ماجرا ارزشش را داشته—اینکه از دست دادنِ سنا برای ۶ سالِ آینده ارزشش را داشته—خب، بفرمایید؛ استدلال کنید که این هزینه‌ای بوده که به پرداختنش می‌ارزیده. چه موافق باشید چه مخالف، دست‌کم این حرف صادقانه‌ای است. اما همه می‌دانند چرا باختیم.»

چنین تقابلی بین معاون رئیس جمهور و رئیس جمهوری گرچه بی‌سابقه نیست، اما هیچ‌گاه به حساسیت و اهمیت امروز نبوده است. اتفاقاً موارد دیگری که شاهد اختلاف معاون رئیس جمهوری و رئیس جمهوری آمریکا بوده‌ایم درباره جنگ بوده است. در تجاوز آمریکا به ویتنام و بمباران ویتنام و کشتار مردم، ارتش آمریکا در برابر مقاومت ویت‌کنگ‌ها زمینگیر شده بود. در سال ۱۹۶۹ تعداد نیروهای آمریکایی در ویتنام به رقم حیرت انگیز ۵۴۳ هزار نفر رسید. هفت و نیم میلیون تن بمب بر ویتنام فرو ریختند. سه میلیون نفر از ویتنامی‌ها را کشتند. اما پس از هشت سال جنگ و بمباران به اهداف خود نرسیده بودند. ژنرال‌های آمریکایی پیشنهاد اعزام نیروی بیشتر دادند. همفری، معاون جانسون با اعزام نیروی بیشتر مخالفت کرد. باور داشت نمی‌توان با بمباران اراده مردم ویتنام را شکست. جانسون البته نظر همفری را نپذیرفت اما سرانجام چند سال بعد پس از شکست و خروج نیروهای آمریکایی از ویتنام همه اعتراف کردند که همفری بهتر از جانسون سرانجام کار را پیش‌بینی کرده بود. این ماجرای اختلاف در زمان اوباما هم تکرار شد. ژنرال‌های آمریکایی و وزارت دفاع آمریکا پیشنهاد اعزام نیروی بیشتر به افغانستان را داشتند. بایدن مخالفت کرد. اوباما به مخالفت بایدن اعتنایی نکرد. سرانجام اعزام بیشتر نیرو و افزایش بمباران در افغانستان به رسوایی مضحک فرار ارتش آمریکا از افغانستان انجامید. آیا در این سومین تقابل ترامپ و ونس، ترامپ از تجربه جانسون و اوباما چیزی خواهد آموخت؟ یا چنانکه رسم افراد خودشیفته است همچنان به‌رغم مخالفت جی‌دی‌ونس در صدد حمله دیگری به ایران است تا بلکه بتواند آب رفته را به جوی و آبروی بر باد رفته در انتخابات را جبران کند. چنان که ترامپ از سویی موضع ونس را تأیید کرد و گفت قابل فهم است، اما تأکید کرد که حمله به ایران تصمیم درستی بوده است.

نکته دیگری که می‌تواند در فضای سیاسی آمریکا و سرنوشت دو سال باقیمانده ریاست جمهوری ترامپ را رقم بزند، وضعیت حزب جمهوری‌خواه است. جان بولتون گفته است: «ترامپ دیگر نمی‌تواند بر حزب جمهوری‌خواه سیطره داشته باشد. حزب باید خود را از زیر بار گران و خسارت‌بار ترامپ نجات بدهد تا بتواند در انتخابات ریاست جمهوری آینده نقشی داشته باشد.»

واقعیت این است که آبی زنگاری شدن تگزاس و اوهایو و کارولینا همانند ضربه‌های فنی در کشتی فرنگی بود که کشتی گیر ضربه فنی شده و نقش تشک شده و نتوانسته از روی تشک برخیزد! بهت همگان را فرا گرفته است. شاید جی دی ونس بیشتر و بهتر از همه این شوک ویران کننده را احساس کرده است. او پیش از معاون ریاست جمهوری، سناتور اوهایو بود. داعیه ریاست جمهوری هم داشت و هنوز دارد. در مبارزه انتخاباتی به اوهایو رفت و از نامزد جمهوری‌خواهان برای فرمانداری اوهایو، ویوک راما سوامی و نامزد جمهوری‌خواهان برای سنا، جان هستد حمایت کرد. هر دو شکست معنی‌داری خوردند. این شکست به معنی شکست ونس هم بود. در واقع حزب جمهوری‌خواه در اوهایو نابود شد. از سویی ونس چشم به انتخابات ریاست جمهوری دوخته است. می‌بایست حسابش را با مواضع ترامپ جدا کند. نمی‌دانیم در جلسه صبح چهارشنبه هفته گذشته در کاخ سفید چه گذشته است اما توئیت ونس نشانه‌ای است که در جلسه اختلاف نظر وجود داشته است. چهره دیگری که بیش از ونس در تشویق و تأیید تجاوز طلبی ترامپ نقش داشته است مارکو روبیوست. او هم هوای ریاست جمهوری در انتخابات آینده را دارد. ونس و روبیو بایستی به نحوی عمل کنند که حمایت حزب جمهوری خواه را داشته باشند. آیا حزب جمهوری خواه می‌تواند پس از این شکست سنگین و گیج کننده که نیمه فلج به نظر می‌رسد خود را بازسازی کند؟ ترامپ با این کلاف سر در گم حزب جمهوری‌خواه که او را نابود کننده خود تفسیر می‌کنند، چه خواهد کرد؟

(ادامه دارد.)

یادداشت یک

اجلاس دوحه و فرصت نقش‌آفرینی ایران در آینده ارتباطات

سیدستار هاشمی
وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات

آینده ارتباطات جهان تنها با پیشرفت فناوری و توسعه زیرساخت‌ها رقم نمی‌خورد. قواعد، استانداردها و سازوکارهای تصمیم‌گیری بین‌المللی نیز در تعیین مسیر این حوزه نقش دارند. ارتباطات و فناوری اطلاعات امروز با امنیت ملی، توسعه اقتصادی، استقلال فناورانه و مناسبات سیاسی کشورها پیوند خورده است. از این رو، مشارکت در فرآیندهای جهانی تصمیم‌سازی، بخشی از ضرورت‌های راهبردی هر کشور به شمار می‌رود. اجلاس سران مختار اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU PP-26) که از ۹ تا ۲۷ نوامبر ۲۰۲۶ در دوحه قطر برگزار می‌شود، از همین منظر برای جمهوری اسلامی ایران اهمیت دارد. این اجلاس عالی‌ترین رکن تصمیم‌گیری اتحادیه است و جهت‌گیری‌های راهبردی، اولویت‌های توسعه‌ای و ساختار مدیریتی آن را برای چهار سال آینده تعیین می‌کند.

در شرایطی که هوش مصنوعی، ارتباطات ماهواره‌ای، شبکه‌های نسل جدید و زیرساخت‌های داده با سرعت در حال گسترش هستند، تصمیم‌های این اتحادیه، به عنوان نهاد تخصصی سازمان ملل متحد، بر مسیر توسعه و رقابت‌پذیری کشورها اثرگذار خواهد بود.

حضور ایران در این اجلاس، فرصتی برای پیگیری منافع ملی، بیان دیدگاه‌های کشور و مشارکت در شکل‌گیری قواعد آینده ارتباطات است. ایران با برخورداری از ظرفیت‌های علمی، دانشگاهی، فنی و انسانی، منافع مهمی در فرآیندهای تصمیم‌سازی این حوزه دارد و لازم است این ظرفیت‌ها در تعاملات و رایزنی‌های بین‌المللی به فرصت‌های عملی تبدیل شوند.

یکی از محورهای مهم اجلاس، انتخاب مدیران ارشد اتحادیه، اعضای شورای ITU و هیأت مقررات رادیویی است. این انتخابات بر ترکیب و جهت‌گیری ساختار تصمیم‌سازی اتحادیه در سال‌های آینده اثر می‌گذارد. رایزنی با کشورهای عضو، توسعه تفاهم‌های منطقه‌ای و شکل دادن به همکاری‌های مشترک، بخشی از دیپلماسی چندجانبه برای تقویت حضور و اثرگذاری ایران است.

در کنار این مسیر، گفت‌وگوهای دوجانبه با وزیران و مدیران ارشد ارتباطات فرصتی برای تبدیل تفاهم‌ها به همکاری‌های عملی فراهم می‌کند. توسعه فیبر نوری، مراکز داده، هوش مصنوعی، دولت هوشمند، امنیت سایبری، ارتباطات ماهواره‌ای و تربیت نیروی انسانی متخصص، از جمله حوزه‌های مستعد همکاری میان ایران و سایر کشورهاست.

همکاری با کشورهای منطقه و بهره‌گیری از ظرفیت همسایگی نیز می‌تواند پیوندهای ارتباطی و اقتصادی را تقویت کند. موقعیت جغرافیایی و توان فنی و مهندسی ایران، زمینه ایفای نقش مؤثرتر در اتصال منطقه‌ای، توسعه مسیرهای ارتباطی و ارائه خدمات فناورانه را فراهم می‌آورد.

موضوع مهم دیگر، مشارکت عادلانه کشورها در حکمرانی جهانی فناوری است. توسعه فناوری‌های نوظهور، پرسش‌هایی درباره تدوین استانداردها، دسترسی به منابع و دانش فنی، امنیت، حریم خصوصی و توزیع منافع ناشی از پیشرفت‌های فناورانه ایجاد کرده است. قواعد آینده ارتباطات جهان زمانی از مشروعیت و پایداری کافی برخوردار خواهند بود که همه کشورها، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، در تدوین و تصمیم‌گیری درباره آنها مشارکت مؤثر داشته باشند.

عدالت دیجیتال نیز فراتر از دسترسی به فناوری است و مشارکت در تصمیم‌سازی و بهره‌مندی منصفانه از دستاوردهای آن را دربرمی‌گیرد. کشورهای در حال توسعه نباید صرفاً مصرف‌کننده فناوری یا پذیرنده استانداردهای تدوین‌شده از سوی دیگران باشند. همکاری بین‌المللی، انتقال دانش و کاهش شکاف دیجیتال باید از اولویت‌های حکمرانی جهانی ارتباطات باشد.

از سوی دیگر، دیپلماسی فناوری زمانی به نتایج اقتصادی ملموس می‌رسد که با دیپلماسی اقتصادی و معرفی ظرفیت‌های بخش خصوصی همراه شود. شرکت‌های ایرانی در حوزه نرم‌افزار، خدمات فناوری اطلاعات، تجهیزات ارتباطی، راهکارهای هوشمند و هوش مصنوعی توانمندی‌هایی دارند که امکان عرضه آنها در بازارهای منطقه‌ای و بین‌المللی وجود دارد. ایجاد ارتباط با همتایان خارجی، شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و توسعه صادرات خدمات و محصولات دانش‌بنیان، باید بخشی از اهداف حضور بین‌المللی کشور باشد.

البته اثرگذاری در مجامع بین‌المللی با حضور در نشست‌ها و بیان مواضع پایان نمی‌یابد. آمادگی کارشناسی، هماهنگی دستگاه‌های مسئول، شناخت دقیق دستورکارها، رایزنی‌های هدفمند و پیگیری توافق‌ها پس از اجلاس، عواملی هستند که به این حضور معنا و نتیجه می‌بخشند. معیار موفقیت را باید در تقویت جایگاه ایران، شکل‌گیری همکاری‌های پایدار و دستیابی به نتایج قابل پیگیری برای صنعت ارتباطات و اقتصاد دیجیتال جست‌وجو کرد.

و در نهایت اینکه اجلاس دوحه فرصتی برای پیوند دادن دیپلماسی فناوری با منافع اقتصادی کشور است. حضور مؤثر ایران در این رویداد زمانی به نتیجه خواهد رسید که مشارکت در تصمیم‌سازی‌های جهانی، به همکاری‌های منطقه‌ای، توسعه بازار شرکت‌های ایرانی و تقویت جایگاه کشور در حکمرانی ارتباطات منجر شود. این همان مسیری است که می‌تواند ظرفیت‌های داخلی را به فرصت‌هایی فراتر از مرزهای کشور پیوند دهد.

ایران سازمان آگهی‌های بازرگانی ۱۸۷۷

پذیرش آگهی‌های روزنامه ایران